

Sygn. akt: I C 98/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	Sekretarka Oksana Bida

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2020 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa P. B.

przeciwko Towarzystwu (...) SA w W.

o zapłatę

- 1. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) SA w W. na rzecz powoda P. B. kwotę 15000,00 zł (piętnaście tysięcy 00/100 zł) z odsetkami ustawowymi od dnia 22 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty.**
- 2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...),00 (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt siedem 00/100 zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.**
- 3. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sadu Rejonowego Sądu w Giżycku) kwotę (...),16 (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt osiem 16/100 zł) tytułem zwrotu kosztów opinii biegłych.**

SSR Marek Makowczenko

Sygn. akt I C 98/19

UZASADNIENIE

Powód P. B. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 15.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze zdarzeniem z dnia 20 maja 2018 roku. W uzasadnieniu wskazano, iż powód w dniu 20 maja 2018 roku doznał obrażeń ciała wyniku w kolizji drogowej, której sprawca posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie. Wskutek ww. zdarzenia powód doznał mnogiego złamania podudzia lewego. Powód wskazał, że skutki przedmiotowego zdarzenia wpłynęły również negatywnie na jego stan psychiczny. Powód podniósł, że dotychczas wypłacona przez pozwanego kwota tytułem zadośćuczynienia nie rekompensuje w pełni doznanych przez niego krzywd.

Pozwany Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. Pozwany nie kwestionował, że ubezpieczył odpowiedzialność cywilną wynikającą z posiadania i

prowadzenia pojazdu sprawcy zdarzenia drogowego, a okres ubezpieczenia obejmował datę kolizji drogowej. Ponadto pozwany potwierdził, iż wypłacił już pozwanemu kwotę 15.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Pozwany skazywał jednak, iż dochodzona pozwem kwota jest rażąco zawyżona, dotychczas zaś wypłacone powodowi zadośćuczynienie jest adekwatne do odniesionych przez niego obrażeń ciała i doznanej krzywdy oraz całkowicie wyczerpuje roszczenia z tego tytułu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20 maja 2018 roku w G. doszło do zdarzenia, w którym powód P. B. doznał obrażeń ciała. Kierujący samochodem osobowym marki O. (...), nr rej. (...) T. K. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że wyjeżdżając z drogi podporządkowanej nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu motocyklem marki H. (...) o nr rejestracyjnym (...) powodowi. T.. Sąd w sprawie o sygn. akt II K 413/18 skazał T. K. na powyższy czyn na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

(dowód: okoliczności bezsporne, wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 18 grudnia 2018 r, sygn. akt II K 413/18 z akt sprawy karnej – k. 96)

Bezpośrednio po wypadku w okresie od 20 do 25 maja 2018 r. powód przebywał w Szpitalu (...) Sp. z o.o. w G.. Początkowo powód przebywał na Oddziale Ratunkowym, następnie na Oddziale Urazowo-Ortopedyczny z rozpoznaniem mnogiego złamania podudzia lewego. W dniu 22 maja 2018 r. powodowi wykonano zabieg operacyjny (...) repozycję zamkniętą i stabilizację gwoździem śródspikowym ryglowanym statycznie. Powoda wypisano do domu w stanie ogólnym dobrym z zaleceniem- kontynuacji ćwiczeń wg schematu wyuczonego na oddziale, kontroli w poradni ortopedycznej, chodzenia przy pomocy lasek łokciowych z poczuciem dotyku operowanej kończyny oraz wykonania kontrolnego RTG.

(dowód: karta informacyjna – k. 25, karta zabiegu operacyjnego – k. 18v, karta informacyjna – k. 29, karta informacyjna – k. 26)

W dniu 24 lipca 2018 roku powód odbył konsultację psychologiczną. W toku konsultacji stwierdzono, że zgłaszane przez powoda objawy są typowe dla zespołu stresu pourazowego. Zastosowano terapię poznawczą polegającą na wyznaczaniu zadań do wykonania, koncentrujących się na korygowaniu zaburzonego funkcjonowania z naciskiem na konfrontowaniu się z ww. sytuacjami wywołującymi negatywne emocje i odczucia.

(dowód: wynik konsultacji psychologicznej z dnia 27 lipca 2018 roku- k. 30)

W okresie od 29 maja 2018 roku do 31 października 2018 roku powód kontynuował leczenie w Poradni Urazowo-Ortopedycznej w G.. W dniu 24 sierpnia 2018 roku wykonano powodowi zabieg dynamizacji złamania kości piszczelowej lewej oraz usunięto wkręt ryglujący statyczny dystalny.

(dowód: historia choroby– k . 21-24, karta informacyjna – k. 29)

Bezpośrednio po zdarzeniu powód miał problemy z poruszaniem się i wykonywaniem podstawowych czynności, wymagał pomocy osób trzecich przy wykonywaniu czynności dnia codziennego. Przez pierwszy miesiąc po wypadku powód był w stanie poruszać się jedynie przy użyciu balkonika, przez kolejne trzy miesiące za pomocą kul. Powód odczuwał intensywne dolegliwości bólowe, regularnie przyjmował środki przeciwbólowe. Przed wypadkiem motory były pasją powoda. Dużo na nich jeździł, był to sposób spędzania czasu wolnego i okazja do spotkań towarzyskich. Po wypadku zaniechał jazdy na motocyklu z powodu trudnego do pokonania lęku. Powód przed wypadkiem, prowadził bardzo aktywny tryb życia, uprawiał crossfit, grał w piłkę nożną.

(dowód: zeznania powoda – k .115- 115v, zeznania świadka E. B. - k. 110-110v, zeznania świadka A. L. k.-110v, zeznania świadka M. B. k.-110v-111)

Skutkami przedmiotowego zdarzenia z dnia 20 maja 2018 roku dla powoda są zaniki mięśni podudzia lewego, przeciążanie kończyny prawej w związku z oszczędzaniem kończyny operowanej oraz organicznie ruchomości (rotacji zewnętrznej) biodra prawego, co sugeruje chorobę stawu biodrowego, która może w przyszłości ulec nasieniu. Choroba ta ma charakter utrwalony – jest to utrwalona deformacja w miejscu złamania oraz niewielki zanik mięśni podudzia lewego. Stan powoda po wieloplanowym złamaniu obu kości goleni lewej skutkuje 10 % uszczerbkiem na zdrowiu powoda. Wypadek z dnia 20 maja 2018 roku oraz przeżycia z nim związane mają wpływ na obecny sposób życia powoda. Przestał on jeździć motorem – zrezygnował ze znaczącej pasji swojego życia. Powód stał się człowiekiem ostrożnym i znacznie mniej ufnym do otaczającego go świata, o częściowo zaburzonym poczuciu bezpieczeństwa

(dowód: opinia biegłego sądowego A.M. M.- k. 131-134, opinia biegłego sądowego I. S.- k. 146-150)

Sprawca wypadku komunikacyjnego z dnia 20 maja 2018 roku posiadał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Na skutek dokonanego przez powoda zgłoszenia szkody pozwany decyzją z dnia 18 lipca 2018 roku przyznał powodowi kwotę 15.000 zł zadośćuczynienia za obrażenia ciała. Powód złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wzywając pozwanego do dopłaty kwoty 45.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Decyzją z dnia 24 października 2018 roku pozwany uznał, iż brak jest podstaw do zmiany decyzji z dnia 18 lipca 2018 roku

(dowód: decyzja pozwanego z dnia 18 lipca 2018 roku. – k. 34-36, decyzja pozwanego z dnia 24 października 2018 roku. – k. 39-41)

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd poczynił na podstawie zebranego materiału dowodowego, zwłaszcza sporządzonych w sprawie opinii biegłych sądowych z zakresu psychologii oraz chirurgii ogólnej, ortopedii i traumatologii i zeznań świadków E. B. (2), A. L. (2), M. B. (2), a także dokumentacji medycznej. W tej sytuacji Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanych wyżej świadków oraz uznał opinie biegłych za fachowe, rzetelne i bezstronne, opierając na tym rozstrzygnięcie sprawy.

Podstawy odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela były w sprawie bezsporne. W oparciu o treść art. 34 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych nie mogło budzić wątpliwości, iż pozwany odpowiada w granicach odpowiedzialności cywilnej kierującego pojazdem mechanicznym za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 20 maja 2018 roku.

Spór pomiędzy stronami sprowadzał się do ustalenia, czy wypłacone powodowi zadośćuczynienie w wysokości 15.000 zł w pełni rekompensuje doznaną przez niego krzywdę. Powód żądał, bowiem zadośćuczynienia w łącznej wysokości 30.000 zł, podczas gdy ubezpieczyciel stał na stanowisku, że wypłacona na etapie przedsądowym kwota 15.000 zł jest odpowiednia do doznanych przez niego cierpień.

W ustalonych w sprawie okolicznościach Sąd uznał, że przyznane przez ubezpieczyciela na etapie przedsądowym świadczenia nie zaspokajają w pełni doznanych przez powoda szkód niemajątkowych. Zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę uregulowane w art. 445 § 1 k.c. ma charakter kompensacyjny, w związku z czym przyznana kwota zadośćuczynienia musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Ustawodawca nie wskazał żadnych szczegółowych kryteriów ustalania wysokości zadośćuczynienia ograniczając się jedynie do stwierdzenia w art. 445 § 1 k.c., że musi to być suma „odpowiednia” do doznanej krzywdy. Zgodnie z judykaturą zadośćuczynienie powinno mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, tj. wynagradzać poszkodowanemu krzywdę doznaną w wyniku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. W konsekwencji wysokość zadośćuczynienia nie może być dla poszkodowanego jedynie symboliczna, a musi stanowić odczuwalną ekonomicznie wartość, nie będąc jednocześnie kwotą nadmierną (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2011 r. sygn. III CKN 427/00).

Biorąc pod uwagę następstwa wypadku z dnia 20 maja 2018 roku mające wpływ na życie powoda bezpośrednio po wypadku tj. dolegliwości bólowe, hospitalizację, konieczność przejścia zabiegu operacyjnego, niemożność prowadzenia dotychczasowego życia, ograniczenia ruchomości, potrzebę korzystania z pomocy osób trzecich, doznany uszczerbek na zdrowiu powoda, dyskomfort psychiczny - Sąd uznał za uzasadnione przyznanie powodowi zadośćuczynienia w kwocie 15.000 zł, które ze świadczeniem z tytułu zadośćuczynienia wypłaconym na etapie przedsądowym stanowi łącznie kwotę 30.000 zł.

Kwota przyznawana z tytułu zadośćuczynienia powinna obejmować naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się w krzywdzie w postaci cierpień fizycznych i psychicznych związanych z zaistnieniem wypadku. Powód w wyniku wypadku doznał obrażeń w postaci mnogiego załamania podudzia lewego. Stwierdzone obrażenia skutkowały długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu wysokości 10%. Ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze także jakie skutki spowodowało zdarzenie powodujące szkodę, odczucia fizyczne i psychiczne, wiek poszkodowanego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych. Ustalenie adekwatnej kwoty zadośćuczynienia nie sprowadza się jedynie do ustalenia procentowego długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i przeliczeniu na tej podstawie przyznawanej kwoty. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu, stanowi tylko jeden z wielu elementów, które bierze się pod uwagę przy ustalaniu kwoty zadośćuczynienia. Należy mieć także na uwadze odczucia fizyczne i psychiczne, które zostały wywołane przez zdarzenie powodujące szkodę. Niewątpliwie skutki wypadku spowodowały u powoda ból, cierpienie, dyskomfort psychiczny i fizyczny. Mnogie załamania podudzia lewego wiązało się z koniecznością wykonania powodowi zabiegu operacyjnego (...) repozycji zamkniętej i stabilizacji gwoździem śródspikowym ryglowanym statycznie. Obrażenia doznane przez powoda skutkowały także zanikiem mięśni podudzia lewego, przeciążaniem kończyny prawej w związku z oszczędzaniem kończyny operowanej, a także ograniczeniem ruchomości biodra prawego, co sugeruje chorobę stawu biodrowego, która może w przyszłości ulec nasieniu. Powód zmuszony był do zażywania leków przeciwbólowych, ograniczenia swojej aktywności. Powód do dnia dzisiejszego odczuwa ból operowanej kończyny. Należy jednak zauważyć, że wskutek wypadku powód odczuwał nie tylko ból fizyczny, ale także dyskomfort psychiczny wywołany brakiem możliwości aktywności fizycznej i brakiem pełnej niezależności. Przez wiele tygodni wyłączony był z możliwości prawidłowego funkcjonowania w życiu codziennym. Konsekwencją doznanych obrażeń jest również zmiana trybu życia powoda, w tym całkowita rezygnacja z pasji, jaką była dla niego jazda na motorze. Rezygnacja ta wiąże się z odczuwanymi przez powoda lękami przed kolejnym wypadkiem

W ocenie Sądu wysokość zadośćuczynienia w łącznej kwocie 30.000 zł przedstawia realną wartość ekonomiczną i spełnia warunek przywrócenia równowagi naruszonej przez cierpienia fizyczne i psychiczne doznane przez powoda.

Reasumując, Sąd zasądził na rzecz powoda tytułem zadośćuczynienia kwotę 15.000 zł. O odsetkach ustawowych za opóźnienie od zasądzonej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. zasądzając je od dnia wytoczenia powództwa - 22 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności strony za wynik sprawy. Na koszty te składała się kwota 750 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasy Sądu Rejonowego w Giżycku) kwotę 1.898.16 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

SSR Marek Makowczenko